Radio MENDE satisface orice exigență în cea mai largă măsură. Plasticitatea sunetelor ne permite nu numai să asistăm la audiție ci să participăm efectiv la evenimente. Superheterodynele MENDE și-au câștigat încrederea deplină a publicului, deoarece funcționează oriunde cu o deplină siguranță și satisfac orice pretenții-une. Calitățile technice și înalta precizie a produselor MENDE sunt cunoscute și apreciate în peste 60 de țări din cele 5 continente. Selectivitate maximă, sensibilitate enormă, trei game de unde, tabulator (reglaj automat prin apăsarea butoanelor) și lămpile de oțel cele mai moderne, fac din fiecare superheterodynă MENDE un receptor neîntrecut.

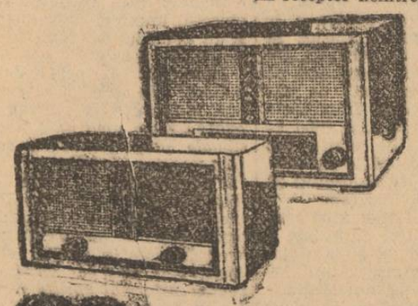

MENDE

Reprez. G-rală pentru România „DAIMON" București, I
Str. Scaune 4, colț cu B-dul Domniței (în spatele clădirei Astra Română) și la toate magazinele selecte de specialitate din capitală și provincie
CEREȚI PROSPECTE SPECIALE 26

GUTURAI
RĂCEALĂ • GRIPĂ
ANTINEVRALGICUL
JAWOL
CUTIA CU 3 TABLETE

Pentru Sft. Sărbători cumpărați CADOURI UTILE
TRICOTAGE de LÂNĂ PENTRU DOAMNE DOMNI și COPII

Depozit de Fabrică la GALERIILE ȘELARI Str. ȘELARI 4
2700

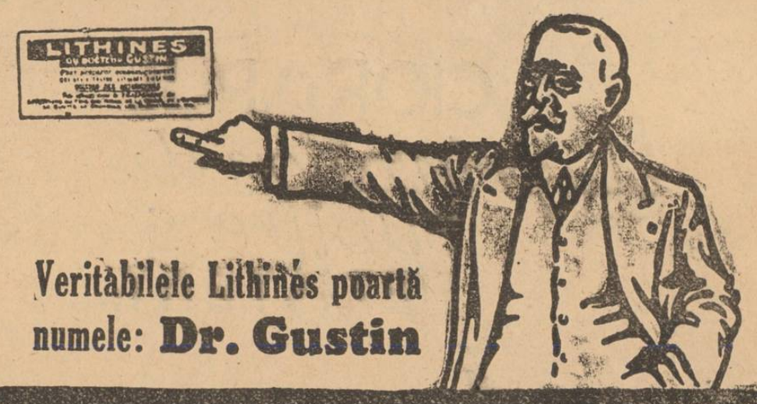

Veritabilele Lithinés poartă numele: Dr. Gustin

Controlați pe cutie numele Dr. Gustin. Aveți cea mai bună garanție că sănătatea vă este apărată și aveți cel mai plăcut regim. Foloasele aduse tuturor, sănătoși ca și bolnavi, prin

Lithinés du Dr Gustin

se datorește perfecțiunei purității desăvârșite a substanțelor ce compun această minunată specialitate a cărei formulă magistrală constitue un preparat ce n'a fost egalat și este neimitabil. LITHINES du Dr. GUSTIN sunt indispensabile în toate boalele de rinichi, ficat, intestine și încheeturi
Apa de regim obținută cu LITHINES du Dr. GUSTIN este delicioasă la băut, foarte gazoasă, se amestecă agreabil cu toate băuturile fără ca să se înegrească, mai ales în vin și siropuri care capătă un gust ales.
Popularizate în 30 ani de succes, se produc și se consumă anual milioane de litri din această admirabilă băutură.

Şedinţa Academiei Române

Academia Română a ținut, Vineri d. a., ședință publică sub președinția d-lui prof. C. Rădulescu-Motru.

D. prof. N. Iorga a făcut mai multe comunicări, prezentând mai multe cărți rare.

Am găsit chiar acum în urmă — a spus d-sa — un elegant volum tipărit la București în tipografia lui Rosetti și Winterhalder la 1851 și care cuprinde volumul I. Nu știu dacă a ieșit vreodată un al doilea, din Istoria antichității profane pentru școli (Histoire de l'antiquité profane à l'usage des ecoles), care este datorită lui Leopold Monty, fost elev al școalei normale din Paris, agregat de istorie, doctor în litere dela universitatea Franței. Monty nu este un necunoscut, dar nu cunoșteam cartea lui. Ea are un îndoit interes. Unul este în afecțiunea de care dă dovadă pentru școlarii români. Intr'adevăr lucrarea este dedicată „elevilor mei din Valachia". Pe lângă această prefață, datată în București la 22 Decembrie 1850, cuprinde, în ce privește acești școlari, mai multe rânduri sincere: „această carte nu aspiră decât la un singur merit: acela de a fi fost scrisă în Valachia și pentru tineretul din Valachia. Am mai avut prilejul să fac o mărturisire publică a calităților fericite, a sagacității pătrunzătoare, a siguranței inteligenții, pe care le-am putut observa la acest tineret, căruia îi consacru îngrijirile mele de trei ani. Sunt bucuros că-i ofer azi o dovadă a interesului plin de iubire pe care mi-l inspiră". Cartea are, în afară de frumoasa formă literară, un interes deosebit și prin tendința politică pe care o exprimă mai puțin vădit în expunerea însăși.

D. prof. N. Iorga a semnalat apoi trei lucrări interesând literatura noastră mai veche, una apărută la București în tipografia lucrătorilor asociați la 1887, chiar în anul în care la Iași pornea mișcarea literară a „junimii". Ar fi vorba de o nuvelă originală intitulată „Coconu Jenică", iar în loc de nume de autor având trei stele. Se descrie viața bucureșteană din acea vreme și tipurile epocei. Celelalte două scrieri cuprind unele discursuri rostite în adunarea ad-hoc a Moldovei, de Vasile Mălinescu și Nicolae Bossie.

Moartea lui Alex. C. Butuza din Ileanda

Săptămâna trecută a încetat din viață, după o scurtă și grea suferință, în spitalul militar din Oradea, funcționarul și publicistul român Alexandru C. Butuza, în etate de 29 ani.

Tot timpul, la căpătâiul bolnavului a veghiat soția sa Onița M. Butuza, soră de ocrotire în localitate, și fratele dispărutului, încercând prin toate mijloacele posibile, să-i redea sănătatea. Toate au fost zadarnice.

Corpul a fost adus la Ileanda unde el a crescut și funcționat, în calitate de secretar notarial și corespondent al ziarului „Universul".

La înmormântare, prohodul a fost oficiat de preoții Buzura Ioan și Pintea Andreiu, în prezența prietenilor și colegilor, precum și a unui mare număr de locuitori din comunele vecine.

După oficierea prohodului, părintele Ioan Buzura, a ținut o frumoasă predică, arătând drumul pe care trebuie să meargă fiecare suflet, pentru a ajunge la mântuire. Apoi părintele Pintea Andreiu a vorbit despre viața celui dispărut, arătând lupta pe care a dus-o dela începutul carierei sale pentru binele obștesc.

Tricentenarul lui Racine

La soc. „Prietenii istoriei literare"

Joi, 14 crt. asociația „Prietenii Istoriei Literare" a consacrat o ședință comemorării lui Racine, cu prilejul tricentenarului nașterii marelui poet.

D. N. GRIGORESCU a vorbit despre **„Primul element al creștinismului, libertatea, în opera marelui poet".**

D-sa, după ce a scos în evidență afirmarea libertății în Sfânta Scriptură și în concepția creștină, a arătat felul în care genialul autor francez a simțit și a înțeles această primă cerință a vieții sufletești.

In ogorul atât de arat al criticii raciniene d. Grigorescu a reușit să găsească un coltișor pentru o brazdă nouă.

D. P. TEODORESCU a vorbit apoi despre: **„Traducerile din Racine în românește".** Opera lui Racine, a spus d-sa, nu se putea să nu influențeze literatura altor popoare.

Un mare curent de traduceri din franțuzește s'a ivit și la noi, pe la începutul veacului al 19-lea, având ca promotor pe Ion Heliade Rădulescu.

S'a tradus mai ales piese de teatru, iar acelea ale lui Racine nu puteau lipsi.

„Britanicus" a fost cea dintâi, tradusă de Iancu Văcărescu (în 1627). Prima versiune s'a pierdut, însă a refăcut-o după îndemnul prietenilor.

Aceiași piesă a mai fost tradusă de Alfred Mosoiu și de D. Nanu, în zilele noastre.

Comedia „Les Plaideurs" a fost tradusă de Edgar Aslan în 1911, sub titlul „Impricinații".

Tot poetul D. Nanu a tradus admirabila „Andromaca".

„Athalie" e tradusă de Haralamb Leca.

Au mai vorbit d-nii: P. V. Haneș, Șerban Cioculescu, V. V. Haneș, d-na E. Dvoicenco, etc.

Seara, a avut loc masa de iarnă a societății la care au luat cuvântul d-nii: ing. D. Arghir, Stavri Cunescu, Șerban Cioculescu, prof. D. Focșa, R. Caracaș, V. V. Haneș, Vladimir Streinu, I. A. Basarabescu și d-na Istrătescu-Țurea.

SCABIOL BILLA
Vindecă râia în 36 ore, distruge păduchii instantaneu
De vânzare la Farmacii și Drogherii, numai în flacoane originale
Zilnic primim scrisori de mulțumiri. Feriți-vă de imitații.
831

PENTRU INIMILE CARITABILE

Nenorociții de mai jos, fie din cauza boalei, a bătrâneții, lipsei de lucru sau a sărăciei, se văd nevoiți să apeleze pe această cale la sprijinul acelora ce au putința și bunăvaința să le trimită ceva, alinându-le astfel, în parte durerea.

Publicăm numele și adresa acestor desmoșteniți ai soartei:

— Văduva Sofia Dumitru, în etate de 70 ani, din strada Turnu Roșu Nr. 7, (Grant) fiind bolnavă, roagă inimile bune s'o ajute.

— Ruxanda Georgescu, str. Centurei nr. 5 (suburbana Militari), bătrână, bolnavă, accidentată acum câteva zile, lipsită cu desăvârșire de vreun ajutor.

In fund. Cățelul 1 (prin șos Vergului) trăește în cumplită mizerie văduva Ana Iacob Tetuc cu 2 copii mici (2-4 ani). Roagă inimile milioase să-i vină în ajutor.

LA GRIPĂ RĂCELI:
DIANA FRANZBRANNTWEIN
Parfumerii Curții Regale

Pentru APĂRAREA PASIVĂ
cumpărați TRUSE individuale și colective (omologate)
la MEDIGEN s.a.r.
BUCUREȘTI, CALEA MOȘILOR 180 A, Tel 5.47.51
1833

Zâmbiți, vă rog!...

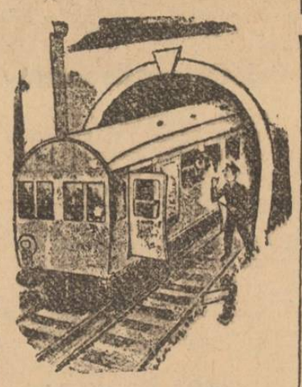

— Dece s'a oprit trenul în tunel?
— Ca să poată developa niște fotografii conducătorul trenului!...

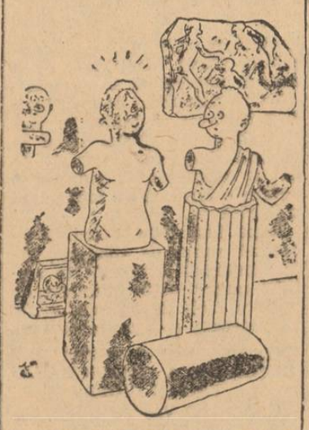

— Aoleu! Iar a început să mă doară piciorul.
— Care picior?
— Ala care se află la Muzeul Simu.

GLUME

— Aș vrea să capăt autorizație de a purta o armă la mine.
— Dece? Sunteți în pericol?
— Nu știu încă, nu mă însor decât mâine!

ET CAETERA

EXPLICAȚIA

Intr'un ospiciu de nebuni, un alienat din tagma celor mai liniștiți, cenu directorului îngăduința să scrie un roman. Directorul încuviință, și nebunul, închizându-se în camera lui, se puse numaidecât pe lucru.

Vreme de trei zile și trei nopți, nebunul nu ieși din cameră, refuzând să mănânce și să bea. Directorul, îngrijorat, se duse la nebun care-l primi bucuros. Deschizând un sertar de unde scoase la iveală un teanc de file înegrite, nebunul spuse:

— Dom'le director, poftim romanul meu!

Pe prima pagină, directorul citi: „Incepuse să cadă umbrele nopței. Fără să stea mult la gânduri, marchizul ieși din vilă, încălecă pe cal, și prinse să strige: hi, hi, hi..."

Restul paginei era acoperit numai de „hi"-uri care se intindeau pe încă 300 pagini. Directorul, mirat, se întoarse spre nebun care, simplu, îi explică:

— Calul nu voia cu nici un chip să pornească din loc!...

NEA NIȚA PITPALAC

Toamnă și sezon de struguri. Nea Niță de data asta moșier și proprietar de vii, vine dela cramă cu un coș plin cu struguri. Coșul e acoperit bine cu o pânză prin care nu se poate vedea ce este înăuntru.

La colțul unei străzi nea Niță se întâlnește cu Năică Itidentu, vecinul și prietenul dumnealui.

— Ce ai în coșul ăsta, nea Niță? întreabă prietenul.

— Dacă tăiică ești în stare să ghicești ce am, îți dau un *ciorchine întreg!*

— Ai struguri!

— Chiar așa!

Și nea Niță, mirat nespus de atâta perspicacitate, spune minunându-se:

— Cum naiba ai putut ghici, măi Năică, pă cum că am struguri?...

SCOȚIANA

Cunoaștem cu toții reputația de oameni sgârciți de care se bucură scoțienii în toată lumea. Iată o anecdotă proaspătă în legătură cu avariția lor aproape legendară.

Cu ocazia ultimelor raiduri aeriene ale aviației inamice, lordul primar din Edimburg se plângea că locuitorii sunt prea numeroși pe străzi, în cursul alarmei aeriene.

— Există o soluție simplă de tot spre a pune capăt acestei lacune, spuse cineva din anturajul lordului primar; vestiți populația orașului că se va face o colectă pe străzi, și ele se vor goli ca prin farmec!..

— Dom'le Vasilescu, câinele d-tale a mușcat pe nevastă-mea. Cer o compensație.
— Bine, o să-mi aduc și eu nevasta ca s'o muște câinele d-tale!...

— Doctore, nu mă mai țin de fel picioarele! Ce zici d-ta să iau spre a-mi ușura betegșugul?
— Un taxi ori o trăsură!...

HUMOR

— Nu sunt de părere să mergem astă-seară la Ionești... are să fie o amestecătură...
— Da... și pe lângă asta, mai avem și alt motiv: nu suntem invitați!

*

* Un bețiv apare în fața judecătorului, acuzat fiind că a provocat scandal la cârciumă.
— Unde stai? îl întreabă judecătorul.
— La fratele meu.
— Și fratele tău unde stă?
— La mine.
— Dar amândoi unde locuiți?
— Impreună.

*

— Fac prinsoare că Zizi nu ți-a spus adevărul când ai întrebat-o câți ani are.
— Ba da.
— Dar ce ți-a spus?
— Mi-a spus că nu mă privește.

*

— Bine, mă Ioane, ți-am dat să pui la cutie o scrisoare pe care am uitat să scriu adresa și nu-mi atragi atenția!
— Am crezut, conașule, că nu vreți să aflu cui ați scris.

Cronica științifică

MATEMATICA

Matematica este știința la care, prin definiție, rămâi corigent. Baza ei o formează numerile. Acestea încep cu 1 și sunt fără sfârșit, afară de cazul când numeri bani. Numerile se împart în clase cu diferite întrebuințări. Așa avem: unitățile *cu cari se numără oamenii cinstiți;* sutele *cu cari se numără morții în accidente;* milioanele *cu cari se numără fraudele, iar* miliardele *se întrebuințează la deficitele bugetare.*

In matematică avem patru operațiuni principale și anume: adunarea *(care poate fi generală și extraordinară),* scăderea *(care se observă la intelectuali),* înmulțirea *(ca la iepuri) și* împărțirea *care de cele mai multe ori se sfârșește cu păruială.*

Printre alte noțiuni în matematică avem raportul (care se dă la armată) și care poate fi și muzical (raport armonic). Tot în armată avem și ratia, care nu ajunge nici odată, de oarece din ea se extrag economiile la ordinar.

Matematica servește la creiarea problemelor, cu a căror rezolvire te încurci. Vom da câteva exemple:

1. Un soldat parcurge pe jos 5 km. pe oră; în cât timp va parcurge distanța București-Ploești (60 km.)? (R. In 2 ore, căci îl ajunge o mașină din urmă, se îndură de el și-l ia).

2. De câte ori intră un cub de piatră cu latura de 1 dm. într'alt cub de piatră cu latura de 1 m.? (R. Nu poate intra din cauza principiului impenetrabilității).

O ramură importantă a matematicei o formează geometria. Aceasta e compusă din puncte (de vedere), linii (cari pot fi de tramvai) figuri (cari ți se fac de altul) și din planuri. Acestea din urmă mai pot fi: de lucru, de luptă sau „a ki-ki-plan". Un plan are numai o față spre deosebire de unii oameni, cari au două. De asemenea, orice suprafață plană nu are grosime; se excepteză unele obrazuri.

Alt element de bază întrebuințat în geometrie e unghiul. Mai uzitat e cel obtus, pentru măsuratul capacităților mintale. Unghiul drept, cu toate fluctuațiile pieții, a reușit să se mențină la 90 grade.

Un unghiu care, împreună cu altul, face 90 grade, se numește complimentul acestuia. Când sunt mai multe, se transmit la finele scrisorilor sau se dau (la tanti).

Triunghiul mai are și trei laturi dintre cari una, — la cel dreptunghiu — se chiamă ipotenusă. In prezent se studiază construirea de triunghiuri dreptunghiuri cu 2 ipotenuse.

Alte figuri geometrice sunt: rombul *(ca sarailia),* piramida *(în Egipt),* conul, *care când se scrie cu h (Cohn) e familie și* prisma *(care servește ca ochelari pentru interese). Mai sunt de asemenea* sfera *și* cercul, *cari ar trebui excluse din știință, de oarece de multe ori sunt politice; de altfel cercul mai poate fi și vătămător (cerc vicios sau cisticerc).*

Tot în știința geometriei avem tangenta *(prin care scapi) și* coarda *(care nu trebuie întinsă).*

Ca știință, geometria are părți comune cu anatomia în ceeace privește unitățile de măsură; așa, de exemplu, se întrebuințează: schioapa, cotul, piciorul, fălcile, etc.

Teoreme:

1) Două drepte, când sunt paralele sau supărate, nu se întâlnesc.

2) Două drepte paralele cu o a treia sunt toate drepte.

3) Două cantități egale cu o a treia, se ceartă între ele (pentru locul ocupat de a treia).

4) Intr'un triunghiu, la unghiul mic se opune latura mică și la cel mare nu se opune nimic (pentru că e mare).

O aplicațiune a matematicilor o formează topografia. Din cuprinsul ei citim planimetria *(cum îți faci planul) și* erorile *cari formează o teorie (ca a chibritului) iar ca instrumente:* busola *(care se poate pierde),* ruleta *(un fel de joc) și* panglica *(sau tenia).*

Orientarea se stabilește în funcție de puncte cardinale, cari se găsesc astfel: Nordul *(sub formă de gară în București);* Sudul *(în aceeași formă la Ploești);* Apusul *(pe scena Teatrului Național);* Răsăritul *(la unii oameni: mai răsăriți).*

FLORYOR

— ... Mămică, vreau să-mi suflu nasul!...

ANTOLOGIA UMORULUI

Pisălogii

de d-rul Urechiă

II

Speța pisălogilor numără o sumedenie de varietăți, fiecare cu specialitatea sa, cu victima sa.

A domnului Ionnescu este călătorul căilor ferate române. D. Ionnescu bântuie în gările din provincie. Ploeștiul este sediul lui principal. Nelipsit de pe peron, la sosirea trenurilor, îndată ce lumea s'a coborît, d. Ionnescu își plimbă ochii săi de pasăre de pradă prin mulțime până ce dă de călătorul dorit, de victima așteptată.

A găsit-o, se repede la ea, o înhață și o ciugulește, o ciocănește, o piseză până la ultima bătae de clopot.

D. Ionnescu: E, bonjour, dragă.

Călătorul (grăbit, înaintând repede spre restaurânt): Bonjour, bonjour.

D. Ionnescu (urmărindu-l strâns) Ce surpriză! Da' încotro?

Călătorul (către chelner): Iute, o friptură...

D. Ionnescu: Ce bine 'mi pare!

Călătorul... de viței.

D. Ionnescu: Nu mă așteptam să te văd, desigur nici d-ta?

Călătorul (îmbucând de zor): Hm!... hm!

D. Ionnescu: Și ce mai nou? Se remaniază?

Călătorul: Băiete, muștar...

D. Ionnescu (confidențial): Ai citit **Universul?**

Călătorul (cu gura plină): Hm.. hm...

D. Ionnescu: Bine, domnule, se poate?!

Călătorul (care a reușit să înghită): Băiete, ți-am cerut muștar...

D. Ionnescu: Nu se poate, domnule! N'o spuneam eu? **(apropiindu-și scaunul mai mult de victimă, confidențial):** Da de Iorga ce crezi?

Călătorul (roșu, cu ochii afară din cap, gata să se înnece): Hm... hm!...

D. Ionnescu: Nu se potrivește cu Argetoianu, spune d-ta, se potrivește?... Ai?...

Călătorul (îmbucând de zor): Hm...

D. Ionnescu: Nu se potrivește! Nu se poate, domnule, să meargă, nu-se-poa-te! Așa e? **(Călătorul bea):** De, spune d-ta **(călătorul și-a atacat iar friptura):** Ai?

(Călătorul tace și înghite. Pauză): Poate... te deranjez. Ți-o fi foame? Ciudat, mie nu mi-e foame de loc. Poate unde am dejunat.

Portarul gării (solemn): Trenul pleacă spre Sinaia, Predeal, Budapesta... Poftiți, în vagoane!

D. Ionnescu: Nu te-i fi ducând la Pesta?

Călătorul (cu gura astupată de o enormă bucată de miez cu care a adunat tot sosul din farfurie, strigă înnăbușit): Țaal!

D. Ionnescu: Auzi infamie! Sper că nu treci granița?

Călătorul (după ce a scăpat de bucata de pâine care-i năbușea glasul, strigă tare): Țal... țaal! **(plătește și se scoală grăbit).**

D. Ionnescu: Stai, omule, că te duc până la vagon. Bre, ce grabă! (iese iute după călător).

Pe peron. Călătorul s'a urcat în vagon, mașina fluieră!

D. Ionnescu: La revedere... la revedere! Complimente lui fratetău.

Călătorul (dela fereastra vagonului): Ce frate?

D. Ionnescu: Costică, de!

Călătorul: Da eu sunt singur la părinți, domnule!

D. Ionnescu: Glumești! Costică Georgescu?

Călătorul: Ce Georgescu, ce Costică, domnule! Pe mine mă chiamă George Niculescu.

D. Ionnescu (furios): George Niculescu?! Care va să zică nu ești Nicu Georgescu? Apoi ce mă ții de vorbă, domnule?!

Trenul pleacă.

D. Ionnescu (gesticulând pe peron): Dobitocul mă face să-mi pierd vremea, cu palavrele lui. Uf, ce pisălog!

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRIGHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL"